

Час аристократії

Велике розмаїття політичних устроїв можна звести до трьох: аристократії, демократії та охлократії, які мають тенденцію циклічно чергуватися. Кожний новий цикл починається з аристократії і завершується охлократією.

Етимологія

Для початку дамо коротке визначення кожному типу політичного устрою, виходячи з етимології його назви. Нагадаємо, що етимологія – це наука про істинні значення слів (від. гелленського «етимон» – істина), а такими є їх первинні значення. Отже:

АРИСТОКРАТІЯ (від гелл. ἀριστεύς – «найкращий», кратія – «влада») означає «влада найкращих», причому слово «арістеус» також складається з двох коренів: *ар – «ярий, сонячний, життєспроможний, шляхетний» і *ст – «сталий, стабільний, постійний». Слово «арії» (на санскриті – ар'я) означає «шляхетні, благородні, сонячні, ярі». Тобто **найкращими є ті, які стабільно виявляють шляхетні, арійські якості.**

Аристократи здійснюють владу, переконуючи особистим прикладом і точністю виконання законів. Аристократія схильна до дарування: вона дає суспільству більше, ніж бере від нього, і робить більше, ніж від неї вимагає закон. Аристократія розглядає державу як засіб спільного блага.

ДЕМОКРАТІЯ (δῆμος – «демос», кратія – «влада») – це влада «демосу», тобто громадян. Якщо при аристократії державою керують найкращі громадяни, то при демократії керують всі громадяни. Оскільки в будь-якому суспільстві «найкращі» перебувають в меншості, то при демократії, коли права всіх рівні, **якість управління різко знижується.** Це й зрозуміло, адже голос найрозумнішої людини прирівнюється до голосу найдурнішої.

Демократія також тримається на чіткому виконанні узгоджених процедур. Проте, на відміну від аристократії, видатний особистий приклад тут відходить на другий план, оскільки більшість «простих людей» прагне бачити над собою таких самих «простих людей». Для демократії не властиве дарування: тут панує ринковий принцип «ти мені, я тобі». Демократія робить тільки те, що від неї вимагає закон. Вона розглядає державу як вимушену необхідність.

ОХЛОКРАТІЯ (ὄχλος – «охлос, натовп, юрба») – влада натовпу. Якщо при демократії керують громадяни, тобто особи з визначеними правами і обов'язками, то при охлократії влада належить аморфному і непостійному натовпу. Проте натовп не може здійснювати владу, тому **охлократія – це влада охлократів над натовпом**.

Ця влада здійснюється маніпуляціями (брехнею) і насильством, тому охлократія – це завжди «влада найгірших». Демократичні процедури тут перестають діяти, тому перше місце займають політичне шахрайство і пряме насильство. Охлократи (напр. олігархи) більше беруть від суспільства, чим дають, точніше, вони його обдирають. Охлократи роблять менше, ніж цього вимагає закон. Вони розглядають державу як засіб особистого збагачення.

Узагальнимо сказане вище.

- **Аристократія:** влада кращих, закони, шляхетний приклад, дарування.
- **Демократія:** влада всіх, закони, культ посередності, купи–продай.
- **Охлократія:** влада гірших, беззаконня, [йолопізація](#), шахрайство, здирництво.

Три властивості аристократії

По-перше, аристократія починається з відчуття власної гідності, яка не дозволяє робити безчесні вчинки і не допускає приниження ні себе, ні інших. Наприклад, людина з відчуттям гідності не продасть свій голос.

По-друге, аристократія пов'язує свої персональні інтереси з інтересами своєї нації, вона розуміє тісний взаємозв'язок особистого і спільного блага. Наприклад, особистий інтерес аристократа полягає в тому, щоб нація розвивалася в віках: тоді у наступному втіленні можна буде знову потрапити до своїх. Заради цього особистого інтересу можна навіть віддати життя.

По-третє, аристократія володіє інтелектом, який панує над емоціями та пристрастями і дозволяє мислити стратегічно, діяти організовано, реалістично, цілеспрямовано, гнучко, без фанатизму.

Отже, три ознаки аристократії: **гідність, націоналізм, інтелект**. При відсутності однієї з них людина перестає бути аристократом, шляхетною людиною, шляхтичем. Наприклад, інтелект без гідності властивий заробітчанами, інтелект без націоналізму – олігархам, націоналізм без інтелекту – фанатиками.

Аристократія – це категорія політична, адже йдеться про здійснення влади. Тому аристократизм не треба плутати з благородством: якщо благородна людина не є націоналістом й інтелектуалом, то вона не аристократ.

Наявність усіх трьох складників – гідності, націоналізму та інтелекту – перетворює аристократію на потужну і організовану політичну силу, спроможну діяти активно і конструктивно. Перемога цієї сили є критерієм того, що формування аристократії відбулося.

Циклічність типів устрою

Три базові форми політичного устрою циклічно змінюють одна одну. **Створення національної держави починається з аристократії**, оскільки саме вона володіє пасіонарністю, компетентністю, стратегічним мисленням, прагненням спільного блага, здатністю до організованих дій.

Після наведення ладу і досягнення достатку, аристократія схильна підтягувати до свого рівня інших людей і долучати їх до влади, оскільки судить про них по собі і мимоволі ідеалізує. В результаті відбувається **опускання до демократії**, тобто «влади всіх». Цей процес нерідко інспірується ззовні, адже з демократії починається процес деградації, ослаблення і розпаду держави, в чому зацікавлені внутрішні та зовнішні вороги.

Тому **демократія – це неминучий рух до розпаду**. Ось як про це писав у 1887 році шотландський професор історії [Олександр Титлер](#): *«Демократія існує тільки доти, доки виборці сподіваються отримати для себе щедрі подарунки з державної скарбниці. Тоді більшість завжди голосує за кандидатів, які обіцяють більше пільг. Врешті-решт кожна демократія неминуче зруйнується від фінансової політики. За демократією завжди слідує диктатура»*. Уточнимо – охлократична диктатура.

Охлократія є кінцевою стадією розпаду демократії. Ліквідація законності, поширення насильства і брехні ставить націю перед загрозою втрати незалежності, а то й фізичного знищення.

Криза розв'язується або втратою держави, або переходом до аристократичної держави нового циклу. Створення аристократичної держави на новому оберті історичної спіралі – це і є **перезаснування держави**.

Сучасна Україна: криза переходу

Зародки демократичного устрою в Україні з'явилися після проголошення незалежності у 1991 році, однак доволі швидко вони були придушені прихильниками охлократії. Перехід до охлократії юридично затвердила Конституція 1996 року, яка зафіксувала відсутність у державі незалежних контролюючих органів: Верховний і Конституційний суди, Рахункова палата, Генеральний прокурор, Уповноважений з прав людини призначаються тими, кого вони повинні контролювати – Президентом і Верховною Радою. Це відкрило двері для беззаконня і здирництва (ключових ознак охлократії), які у 2013 році набули неприхованих і масових проявів.

Другою стороною нинішньої охлократії стала деградація виборців: понад 30% охлосу готові продати свій голос кому завгодно. Саме на цю частину охлосу розрахована програма «Агітатор» – узаконене скуповування голосів нинішньою державною владою (узаконена корупція).

Загроза розпаду держави, суспільного хаосу і нового московського рабства примушує активну частину українського суспільства чинити опір охлократії і шукати вихід. Люди, які вийшли на майдани або підтримали їх своїми грошима, роботою, матеріальними засобами, є носіями **гідності** й **націоналізму**. Але для перезаснування держави цього не достатньо – потрібна **інтелектуальність**, яка дає спроможність виробляти стратегію. Перший і другий складник передусім належить до образно-емоційного мислення, третій – до логічного. Ті, що поєднують три складники, і сформують нову аристократію. Це і є [люди довгої волі](#).

Досі ці люди трималися в тіні. При всьому співчутті до Євромайдану, їх стримувала його «безголовість», тобто відсутність гідної мети і хоч якогось плану дій. «Банду геть!» – це не мета, а бунт проти системи. Масовий психоз щодо [євроасоціації](#) – це знуцання над інтелектом. Входження в Євросоюз – взагалі ганьба для будь-якого націоналіста, бо це добровільна втрата незалежності. Європу треба відроджувати в собі, бо Україна – це [колиска Європи](#) та її природний Центр.

Зрозуміло, що вхід до аристократії відкритий до людей різних професій. Проте інформаційна епоха накладає свій відбиток: ядро аристократії нового циклу становитимуть передусім фахівці з інформаційних технологій, винахідники, підприємці, соціальні організатори, одне слово – ті, кого прийнято називати [творчим класом](#).

Національні Збори і нова шляхта

Отже, для активізації аристократії потрібна гідна мета. Такою метою є творення аристократичного політичного устрою. Це той проект, який обов'язково зацікавить аристократію.

Цивілізованим механізмом переходу до нового устрою є Національні Збори. Технологія їх проведення описана у статті [«Національні Збори: легітимність, самоорганізація, самовизначення»](#). Їхнім результатом будуть нові правила гри, оформлені в новій Конституції, і новий керуючий центр, який віддаватиме розумні накази на основі цієї Конституції.

Влада – це згода людей виконувати накази. Тому поява такого центру автоматично означатиме цивілізовану і швидку зміну влади без загрози соціального хаосу.

Люди, які підтримають перехід до аристократичної держави, і будуть її аристократією. Вони автоматично стають повноправними громадянами цієї держави на правах її засновників. Всі іншим доведеться докласти зусиль, щоб довести своє право на громадянство.

Таким чином, **рушійною і спрямовуючою силою переходу України до нового устрою є аристократія.** Перехід від охлократії до аристократії є неминучим, бо визначається законами соціального розвитку. Новий центр здобуде владу відразу ж після свого заснування, оскільки існуюча влада дістала всіх.

Демократія вмерла. Хай живе аристократія!

Нинішній режим став могильником демократії, тому повороту назад уже не буде. Зокрема вже не буде загального виборчого права, за якого голос професора прирівнюється до голосу мешканця психлікарні.

Починається гра за правилами аристократичного устрою, а тут якість переважає кількість. Тому не треба озиратися на те, що «прості люди» нам не повірять, бо ми їм не заплатимо за правильне голосування. Просто починаймо свою справу – і нас обов'язково підтримають шляхетні українці. Їх меншість, але це саме ті, які спроможні мислити і перемагати.

Ігор Каганець
Київ, 15.01.2014
<http://ar25.org/node/23860>